

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14, ת"ד 10000, ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

תובע:

ע"י ב"כ עוה"ד אריס גרבר

נגד

נתבעים:

1. ת.ת. 10000
 2. ת.ת. 10000
 3. ת.ת. 10000
- ע"י ב"כ עוה"ד בת תן דיכטר

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

1. לפני תביעה מיום 13/4/14 לביטול / הפחתת מוגנות הקטינים אשר הגיש התובע מנגד (להלן: "התובע" / "האב") מנגד ילדיו הקטינים (יליד 1996 - (להלן: "הילדה 1" / "הנתבעת 1" / "הקטינה 1") באמצעות אמו הנתבעת (להלן בהתאמה: "הקטינים" / "הילדה 2")

2. התובע ואם הקטינים, הגבי (להלן: "הנתבעת" / "האם") נשאו וזילו בינם ביום 14.9.1995 ותגרשו ביום 31.5.04 ביום 4/12/03 התמו הצדדים על הסכם גירושין אשר אושר וקיבל תוקף של פסי"ב בית המשפט בפני כב' השופט ע. שורט ביום 30/12/03 (להלן: "הסכם הגירושין" / "פס"ב").

3. בהסכם הגירושין נקבע כי הקטינים יהיו במשמורת האם עד הגיעם לגיל 18 - סי 3(א) להסכם. בסעיף 4 על סעיפי המשנה לו ס"ק (א)-(ה) נקבע כי התובע יקח אליו את הילדים פעמיים בשבוע בימים ב' ו-ד' החל משעה 16:00 מבית מגורי האם או ממחסד החינוכי או מחוג באם זה מסתיים בסמוך לשעת התחלת הביקור. עוד נקבע כי הביקור יום ב' יכלול ליוני והאב יהווך את הקטינים ישירות למוסד החינוכי בו הם מתחנכים. באשר לביקור ביום ד' נקבע כי האב יהווך את הקטינים לבית האם עד שעה 20:00. כן נקבע הסדרי ראייה כל סופ"ש שני מיום ה' בשעות סיום הלימודים ועד מוצ"ש בשעה 20:30. עוד קבעו הצדדים כי בהסכמה יהא ראוי האב לקבל את הקטינים לביקורים נוספים בתאום מראש. כן נקבע כי האב יקח את הקטינים אליו במחצית התום והחופשות מהלימודים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (א') (א) - א.א.א.

- 1 בסעיף 5 נקבעו ממונות הקטינים ימים של 1,400 שם לכל קטין וכן תוספת מדור בסך של 240.
- 2 עוד נקבע כי קצבת המל"ל הצטרף לסכומים המ"ל וכן נקבע כי הצדדים יישאו בחלשים
- 3 שווים בהוצאות הפואציות הריגיות. נקבעה הצנדה למדד הידוע ברוחש אוקטובר 2003.
- 4 עוד קבעו הצדדים בהסכם את נושא הלוואה המשותף ביניהם - הכל כמפורט
- 5 בהסכם.
- 6
- 7 כנסען בכתב התביעה, עת הגשת התביעה עומד סכום מיונות כל אחד מחקטינים על סך של
- 8 1,225 ש"ח ומדורכ על סך של 1,294 ש"ח. סד"כ דמי המוונות עבור שני הקטינים הינו בסך של
- 9 4,744 ש"ח.
- 10
- 11 בין הצדדים התנהל לפני הליך משפטי טרם בתביעת האב למשמורת משותפת (תמ"ש
- 12 53471/03). תביעה זו הוגשה עוד ביום 20/2/07 ובמסגרתה הוגשו מסי רב של תסקירים
- 13 דיווחים ואף מורה מוסתת - מכון שלם. ביום 12.3.14 ניתן פסי"ד לפיו נקבעה משמורת
- 14 משותפת לשני הילדים והצדדים הופנו להחליטה הורית. יש להצר על התנהלות הצדדים אשר
- 15 ממשיכים להתנהל בערכאות שנים רבות ובפרט כאשר בעייתיים הנו"ל (בגר הקטינה)
- 16 בת 16, על סף בגרות ממש.
- 17
- 18 כנסען בכתב התביעה מיד לאחר מתן פסק הדין הודיעת האם לקטינים על פסק הדין ואמרה
- 19 עליהם לישון אצל התובע פעם לימים שנקבע בהסכם הגירושין והיא הרף רצונה.
- 20
- 21 עוד נטען כי אם הקטינים מערבת את הקטינים בניינים כסמים שבין החורים, מסרכת לתת
- 22 לקטינים סכף לפעילויות חברתיות כגון פעילות צופים והיא אף על פי שהתובע המשיך
- 23 לשלם לאם את מלוא סכום המוונות שנקבע במסגרת הסכם הגירושין.
- 24
- 25 כן נטען בכתב התביעה כי המתאמת ההורית קבעה כי מאחר ומדובר בילדים גדולים, מיותר
- 26 להבוע ימים קבועים ויש להניח לקטינים בעצמם, לקבע את הימים בהם שהורים כל
- 27 אחד מתוודים.
- 28
- 29 לענין זמני שהות של הקטינים אצל כל אחד מחהורים, נטען בכתב התביעה כי הקטינה
- 30 (א) פגעה מידי יום ביימו, לאחר סיום ימים אל אביה התובע, ושהיא שם עד לשעות
- 31 הלילה המאוחרות, אוכלת צהריים, מתקלחת, סכינה שעורי בית ולוודת למבטנים.
- 32 למענת התובע (א) שוהה בביתו כ- 90% מהזמן ובמצב נמצאת במשמורתו עם זמני שהות
- 33 קצרים אצל האם.
- 34 לענין הבן (א) יצונו כי בתחילת ההליך היה (א) קטין על סך המרות לכבן 17 ו- 9
- 35 חודשים). אף (א) כנסען בכתב התביעה טגוע אל ביתו של האב כמעט מידי יום, למשך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (אח)

- 1 מספר שעות, אוכל ארוחת צהריים, מתקלה וכן אצל האב לפחות פעם בשבוע ומשישי שבת
 2 פעם בשבועיים.
- 3
- 4 10. פוסף וסוּעָן התובע בנוסף לזמי המזונות שמשלם להי אם הקטינים, מעביד הוא ישירות
 5 לקטינים כספים רבים ומשלם ישירות תלך ניכר מהוצאותיהם באופן יחיד. לטענת התובע
 6 יש לבטל להלוּסוּץ את חסונות באופן שכל אחד מההורים יישא בהוצאות השוטפות של
 7 הקטינים עת הם שוהים אצלו ובנוסף ההורים יישאו במחצית הוצאות הריגות רפואיות
 8 ואחזקת, שאינן במסגרת הוצאות השוטפות.
- 9
- 10 11. עוד לטענת התובע הוא עובד כראש וְ... משתכר כ-14,500 ₪ נטו
 11 להודש וזאת לאחר כ-40 שעות נוספות. לטענתו נטל הלוואות בסך של כ-14,000 ש"ח
 12 ממקור עבודתו, למימון חוות דעת המסוגלות וההריות, בנייה נוכח ממשכורתו. סך של
 13 כ-670 בחודש עד לחודש 8/13. בנוסף מנחה במשכורתו של התובע, התחייבויות בסך של
 14 250-300 ₪ בחודש בגין ביטוחי בדיאות לו ולילדיו ועוד הוצאות שונות. עוד לטענתו אין לו
 15 דירה בעלתו והוא מתגורר בדירת שכורה בת 2 חדרים ומשלם 2,800 ₪ לחודש. מאחר
 16 ואין לילדים פרטיות, מתענד הוא, בקנין הקידום עם סיום חווה השכירות, לעבור לדירה
 17 מרווחת יותר, שאז שכר הדירה יעמוד על לפחות 4,500 ₪ לחודש. מעד ולשיעור לאם דירה
 18 בבגלתה אשר לפני למעלה מ-6 שנים פיצלה אותה ומאז משכירת יחידת דוור. עוד בוסף
 19 וטוען התובע כי הכנסתה של המשיבה, מכל המקורות, לרבות משכורת, השכרת יחידת
 20 דוור, המוסד לביטוח לאומי ועוד, מגיע לסך של כ-13,000 ₪ נטו לפחות וזאת ללא
 21 המזונות וההחזות לתן היא זכאית כאם חד הורית בסעיפים 39 ו-40 לכתב התיבה טון כי
 22 "לאור פסק הדין למשמורת משותפת, לאור גילם של הקטינים והעובדה כי האב חייב
 23 במזונותיהם רק סדני צדקה, לאור ההשתכרות החזמה של ההורים ולאור זמני השעות
 24 חמושים של הקטינה (אצל האב, במידה, כ-100% מהזמן לפחות), וכן של הבן)
 25 ולאור הפסיקה האחרונה בעניי מזונות במשמורת משותפת. חרי שגו הראוי הוא כי האם
 26 תעביר לידי האב כספים לצורך מזונות הקטינים. יחד עם זאת, יאנת התובע להסכים, כי כל
 27 צד ישא בהוצאות הקטינים, עת שוהים אצלו, ובנוסף, יישאו בחלקים שונים בהוצאות
 28 תבאנת: הוצאות רפואיות חרוגות, הוצאות הקשורות לתנועת הנוער הצופים, הוצאות
 29 חינוכיות (לרבות תשלומי ביים, ספרי לימוד וציוד לימודי, שיעורים פרטיים, טיולים
 30 שנתיים, סל תרבות, משלחות הנוער לפולין, רשינן נהיגון), ביגוד והנעלה, באופן שכל אחד
 31 מההורים ישא בסך של לפחות 1,400 ש"ח לשנה עבור כל קטין, בגין רכיב הביגוד וההנעלה.
 32 וכן כל הורה יחוייב לשלם, דמי כיס, ישירות לקטינים, בסך של 200 ש"ח לשבוע לכל קטין.
- 33
- 34 12. ביום 11.5.2014 הגישו התובעים באמצעות אימם כתב הגנה.
- 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

המ"ש 14-04-24626/15 נ' אהרן

- 13. בראשית כתב ההגנה נטען כי יש להורות על סילוק התביעה על הסף שכן הוגשה בהיעדר עילה, בהיותה טרדנית, טקוממת, וקנטרנית. לטענת התובעים לא חל שינוי נסיבות במהלך המצדים הפחתת המזונות בהם חוייב התובע.
- 14. כנטען בכתב ההגנה האם מכשילת לטאת בטל כל הוצאות הקטינים והם פשוטות על דה בלבד האב אינו נדרש להוציא כספים או משאבים לטעם ביסוסי הוצאות הקטינים. לטענת האם בכתב ההגנה, אין בפועל החזקה משותפת וכל מטרת האב הינה נקם ומלחמה על גבם של הילדים.
- 15. לטענת האם הקטינה, מגיעה מדי יום לבית האם לחדרה החוש, יחד עם חברותיה, לומדת למבחינים בגנה, ואינה זקוקה לתמיכת האב. באינת אח"צ (פעולה בתנועת העופים יחד עם חברות, ומבקרת בבית האב לסירוגין ובאופן קבוע אחת לשבוע וכל סופישי שני הקטינה) זוכלת מתקלחת ולנה בבית האם.
- 16. ועד נטען בכרב ההגנה כי התובע לא הוכיח כי הקטינים אצלו רוב הזמן ושחוא ממן את הקטינים באופן כשול. מנגד האם הופיעה בטבלות וראיות כי היא נושאת בטל גידולם של הקטינים באופן מלא.
- 17. ביום 8.7.2014 התקיים סדם משישי במג, בסיומן קבע מנהל לשיעית הובחנות ונקבעו מעדים להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים.
- 18. ביום 28.8.14 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם התובע. ביום 2.10.2014 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם התביעת.
- 19. ביום 27.10.14 וביום 2.11.14 נשמעו דיוני הוכחות ונחקרו ארוכות דין התובע והן הנתבעות. בתום דיוני ההוכחות ניתן צו לסיכומים.
- 20. סיכומי התובע הוגשו ביום 27.11.14. סיכומי הנתבעת הוגשו ביום 30.12.14. משרוגשו סיכומים מטעם הצדדים ניתן ליתן פסק דין.
- 21. במקרה דנן העילה המרכזית להפחתת מזונות הינה טענת האב/התובע לשיעוי בזמני שהות הילדים במחיצתו והמשמורת המשותפת.
- 22. בטרם הכרעה לגופו של עניין יצויין כי בשיעוף 6 לסיכומי התובע נטען על ידו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (פ.ד. 1) (א.ת. 1) (א.ת. 1)

1 "בהתאם לנסיבות בתיק, הרי שלגבי ה^{בן} ולאוד העובדה כי
2 מתגורר אצל האב, דרך קבע מאז חודש מאי 2014, הרי שהאב מוכן
3 להמשיך ולשלם, ישירות, את הסך המסוק, דהיינו 580 ש"ח
4 לחודש."
5

6 לפיכך הדין במסגרת פסק הדין יעצמם לשאלה האם יש מקום להפחית את מוטת
7 הקטינה 4. ככל שיימצא כי התשובה לכך הינה חיובית יש לסבוע מוז שיעור ההפחתה.
8

9 הפחתת מוטת המסוקת הנדרמטיבית- שינוי נסיבות מהותי ומהותו של שינוי הנסיבות להיק

10 דו

11
12 23. הראייה והמזונות בהפחתה מוטתו יש לדון תחילה בשאלת העקרונות האם ישנה
13 עילה להתערבות בסכום המזונות שלקבץ בהסכמה בין הצדדים טכח מתן פסק הדין
14 למטכורת משיגות מיום 12/1/14 ותיקף הסדרי הראייה.
15

16 24. פניי הפסיקה מוטת הקטינים שלהטו בפסק דין, ניתנים לשינוי. פסק הדין אינו יוצר
17 טחוסם החלטי בפני התדיינות חוזרת ולעניין זה אין הבחנה בין פסק דין שניתן בהסכמה
18 לבין פסק דין שהכריז במחלוקת שבין הצדדים על יסוד ראיות ושמיעת הוכחות. היות
19 ופסק דין למזונות, מטבעו צופה פני יתעד, נקבע בפסיקה כי רק שינוי מהותי בנסיבות
20 מצדיק התערבות חוזרת של בית המשפט. פסיקות בית המשפט העליון קבעו, כי מדובר
21 בתנאי מפורט ודוקקי וראה לעניין זה קביעה כבשהיים הנשיא, השופט שמגר (כתוארו אז)
22 במימא 363/81 פייגה 4 פייגה פ"ד כן (3), 182 בעמ' 187, 188 שם נקמו.
23

24 "אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפט, היוצר
25 אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שעז רחב, המתיר התדיינות חוזרת
26 בעניין המזונות, כל אימת שהסינה ההדדית או מגודי האינטנסיים בין
27 הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדין
28 החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשואה
29 למצב שבעבר, שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי
30 הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו,
31 בלי לשוב ולפנות לארכאות."
32

33 הנטל להוכיח, כי התקיים התנאי של שינוי נסיבות מהותי, מוטל על התובע את שינוי של
34 פסק הדין.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (א"י, א"י) רואחי

25. הנסיבות ששררו בנת מוגן פסק הדין ששינוי מתבקש, משמשות כנקודות מוצא מחייבת. כאשר המדובר בדמי מזונות, אשר נקבע בהסכם, על התובע להוכיח את המצב ששרר עובר לאישור החסכה לעומת המצב ששרר ביום הגשת התביעה להפחתה.
- בתמ"ש (ת"א) 46236-99 אלמוצי נ' פלונית, ניתן ביום 24/12/05 [מנדסם מבז] נכסה ע"י כב' השופט שאול שוהט כדלקמן:
- "החלבה הפסוקה מלמדת אותנו, כי הנסיבות ששררו לעת מתן פסק הדין ששינוי מתבקש, אמורות לשמש כנקודות מוצא מחייבת. על התובע את שינויו של פסק הדין להוכיח שינוי מהותי בנסיבות אלה עד כדי הצדקה לשינוי הסכום שנקבע על פיו. פסק דין למזונות, צומח משכנו מלידה עד כך שרק שינוי משמעותי בנסיבות יצדיק היוקדות החרת של בית המשפט לשאלת המזונות.
26. התנאי המהותי שנקבע בפסיקה – שינוי נסיבות מהותי – נדרש ביתר שאת, מקום בו סכום המזונות ששינוי מתבקש, נקבע בהסכם בין הזמרים, וכקביעת בית המשפט העליון כמ"א 4515/92 שטיין נ' שטיין, הניסח עליון לד 643.
- "...כאשר מדובר על סכום מזונות שנקבע בהסכם בין ההורים, אין לשנות את המזונות כפי שנקבעו על נקלה אלא אך ורק במקרים בולטים. הסכם נדרושין הוא בדרך כלל בגדר הסדר מולל של גקודות רבות שבמחלוקת יש לבחון אותו בעלמות אחת, יש לנסות ולהקנות לו יציבות ואמינות כדי לשפח הסדרים נוסכמים בין בני זוג שנפלה ביניהם מחלוקת שאינה ניתנת לישוב, אחרת לא יהיה ערך להסכם נדרושין וכל הסכם יהיה רק שלב ביניים עד לפני החרת לבית המשפט"
27. דהיינו, סכום מזונות שנקבע בהסכמה, אין לשנותו יל נקלה אלא רק "במקרים בולטים" בהגדרת בית המשפט.
- (בספרו של אורי גורן :
- "פשרה היא הסכם ליישוב סכסוכים בין שני צדדים, התנאים שהצדדים רואים אותם בהוגנים, אשר נעשה מתוך מודעות לאי האת עובדתית או משפטית ואשר יש בו ויתורים הדדים של כל אחד מהצדדים על חלק מסענותיהם. אהת ממטרותיה העיקריות של פשרה היא למנוע תביעות נוסמות בעתיד בקשר לעניין נושא הפשרה. מנקודת המבט של הצדדים להסכם הפשרה, תכונת הסופיות היא חיונית. ההגנה על הערך בדבר סופיותן של פשרות חיונית כדי להגשים את הציפיות הסבירות של הצדדים להסכמי הפשרה, יש לאפשר פגיעה בסופיותן של פשרות בשל

בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תנ"ש 24826-04-14) 2019 א.א.מ.א.

1 התגלות של שבדות בשלב מאוחר יותר, רק במצב בו קיימים טעמים
2 כבדי משקל במיוחד".
3

4 (ראה : ת"א 2495/95 בן לילוי נ' אטראש, פ"ד נ"א (1) 577, 590).
5 (ראה : אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה עשירית).
6

7 28. מה הם, אם כן, אותם "מקרים בולטים" להם כיוון בית המשפט העליון בפסיקתו: בתנ"ש
8 (ת"א) 57910/02 ס.ד. נ' א-נ.ד, ניתן ביום 18/05/2006 [פורסם בגבו] נקבע ע"י כב' השופטת
9 ש' קופמן פרדו ומד' הפנייה לפסק דין נוסף שניתן על ידה:

10 "בפסק הדין שנתתי בתמש 51883/01 א.א.מ.א. נ' א.ת. קטיץ ואח' ציינתי כי
11 הפר שנות הראיה לקביעה הנ"ל היא - מזונות הנקבעים בהסכמי
12 גירושין ניתנים לשינוי רק בקרות אירוע בלתי צפוי, שלא ניתן היה
13 לצפותו בעת ניהול המ"מ, ובעת גיבוש ההסכמות והוויזות החדדיים.
14 בית המשפט יתערב בסכום המזונות רק כשנוצר מצב בלתי נסבל באופן
15 בולט לאחד הצדדים המתקשרים, בשל נסיבות שלא ניתן היה לצפותו,
16 כאמור, בעת חתימת ההסכם.
17 כל אחד מהצדדים המתקשרים רשאי לסמוך בתכנון את עתידו, על
18 ההסכמות שנושאו, ואין חולק, כי הסכם גירושין כולל ואוצר בחובו
19 הסכמות שלובות זו בזו. לפיכך, לטעמי, התערבות ושינוי של חלק
20 מסוים מכלל ההסכמות אפשרי רק במקרה המפורט לעיל".
21

22 29. בתביעה להפחתת, כאמור, נבחנת רק שאלת השלמות בנסיבות ואין בודקים את היכולת של
23 החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה.
24 בתנ"ש (ת"א) 52946/97 נ.א. נ' ג.נ.א, ניתן ביום 30/3/09 [פורסם בגבו] נסבע ע"י כב'
25 השופטת ש. גליק:

26 "בתביעה לשינוי שיעור המזונות עקב שינוי נסיבות, אין בודקים את
27 היכולת של החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה, אלא רק את
28 השינוי בנסיבות, כלומר: כל המבקש להוכיח שינוי מהותי בנסיבות
29 מחוייב בהוכחתו של המצב ששרר בעבר והוכחתו של השינוי בזמן שחלף
30 מאז".
31

32 בעניין זה ראוי לציין את דבריה של כב' השופטת טובה סיון ז"ל, סגנית נשיאה בתנ"ש
33 (ת"א-יפה) 48694/00 ת.א. נ' ה.נ.ר. ניתן ביום 28/1/09 [פורסם בגבו].
34 "יתרה מכך, אמילו יגיע ביהמ"ש למסקנה, כי אם היה נדרש בעת הזו
35 לקבוע את מזונות הקטינים, על פי הראיות שהוצגו לפניו עתה, היה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 י"י א"ח

- 1 פוסק סכום שונה, גם אז, ולמרות האמור, לא יחול שינוי בזמי המזונות
- 2 אשר נקבעו בהליך הקודם (הן בהכרעה והן במסגרת הסכם) אלא אם כן
- 3 הוכח שינוי נסיבות מחותי על ידי התובע כאמור, בין המועדים במפורט
- 4 לעיל.
- 5
- 6 30. עוד נקבע בפסיקה כי כאשר המדובר בזמי מזונות שנקבעו בחסכם "השינוי המדובר נדרש
- 7 להיות מחותי ומתמשך ולא אך זמני". כאשר לאופי השינוי בנסיבות נבעו כי השינוי ייחול
- 8 שיהא באחד מרביבים אלו: עצם החיוב במזונות, שינוי החיוב, צרכי הזכאי, יכולת החייב,
- 9 יכולת תחודה המשמורת ורכושו של הקטין - ראה פסק הדין של כב' השופט פאול שטרק
- 10 בבש"א 13054/08 ק.מ. נ. נ.ק קטיין, ניתן ביום 27/4/09 [פורסם בגב].
- 11
- 12 31. הנה כי כן ובאם אולסעת את החלכות כמפורט לעיל, כן יציג שטינו הנסיבות יחשב ככה
- 13 המצדק התערבות בגובה המזונות שנקבעו במס"ד (ואו בחסמה על שינוי הנסיבות להיות:
- 14 א. מהותי וסודי
- 15 ב. בלתי צפוי
- 16 ג. מתמשך ולא זמני.
- 17
- 18 הנסיבות ששרדו בעת מתן פסק הדין או במועד תחימת ההסכם ששינוי מתבקש, משמשות
- 19 כנקודת מוצא מהימנת. כאשר על התובע להוכיח את המצב ששרד עובר למתן פסק
- 20 הדין ולאישור החסכם לעומת המצב ששרד ביום הגשת התביעה לתפחתה. כאשר המדובר
- 21 במזונות שנקבעו בהסכם הנטל להוכחת שינוי הנסיבות הינו מוגבר והתיעובות הינה
- 22 במקרים בולטים.
- 23
- 24 32. לאור הפסיקה עליה עמדתי כמפורט לעיל הרי ששינוי בהיקף המשמורת והסדרי הראייה
- 25 מאז ניתן פסק הדין בחסמה 4/12/03 עונה על התנאים הקבועים בפסיקה, שכן המדובר
- 26 בשינוי מחותי וסודי היווד לשורטו של החיוב והיקפו, המדובר בשינוי בלתי צפוי ובשינוי
- 27 קבוע ומתמשך.
- 28 כאמור בהסכם הגירושין אשר נחתם בין הצדדים וקיבל תוקף של מס"ד נקבעה המשמורת
- 29 בידי האם - סי 3 (א) להסכם.
- 30 בסיוף 4 על סעיפי המשנה לו ס"ק (א)-(ז) נקבע כי התובע ייקח אליו את היכדים פעמיים
- 31 בשבוע בימים ב' ו-ד' החל משעה 16:00 מביית מגורי האם או מתמוסד החינוכי או מחוג
- 32 באם זה מסתיים בסמוך לשעת התחלת הביקור. עוד נקבע כי הביקור ביום ב' יכלול לינה
- 33 וראב יחזיר את הקטינים ישירות למוסד החינוכי בו הם מתחנכים. באשר לביקור ביום ד'
- 34 נקבע כי האב יחזיר את הקטינים לביית האם עד השעה 20:00. כן נקבעו הסדרי ראייה כל
- 35 סעיף שני ביום ה' בשעת סיום הלימודים ועד מוצ"ש בשעה 20:30. עוד נקבעו הצדדים כי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 ואח'

- 1 בחסכמה יתא רשאי האב לקבל את הקטינים לביקורים נוספים בתאריך מראש. כן נקבע כי
2 האב ייקף את הקטינים אליו במחצית החגים והחופשות מהלימודים.
- 3
- 4 בסעיף 5 ובצמוד לאחר קביעת המשמורת והסדרי הראייה נקבעו מזונות הקטינים ע"ש של
5 1,400 ₪ לכל ילד וכן תוספת מדור בסך של 3240. כן נקבע כי עם הגיע הילד לגיל 18
6 יפחת סכום המדור ל-75% עוד נקבע כי קצבת המל"ל תצטרף לסכומים הנ"ל וכן נקבע כי
7 הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות ופראיות חריגות וקצבת הצבדה למדד תידון
8 בחודש אוקטובר 2003.
- 9
- 10 סכום המזונות כפלי שנקבע בחסכם אשר קבל תוקף של פסי"ד נקבע וכמקובל על יסוד
11 הקביעה השליכה בדבר מתן המשמורת בידי האם והסדרי הראייה כקבוע בחסכם.
12 כאמור לעיל בת"מ 12/1/14 ניתן פסק דין וליצו נקבעה המשמורת כמשמורת משותפת דבר
13 המחזק כאמור שיש להסייג בהתאם.
- 14
- 15 בפסק הדין שניתן על ידי ביום 12/1/14 נעמדתי באריכות על שלל התסקירים שחוגשו
16 בעניינם של הצדדים, חקירת העו"ש, חוות הדעת של טכ"ן שלם חקירת המומחה ד"ר שרי
17 והצדדים, דיווח יחידת הסאונד ומפגש בית המשפט עם הילדים ביחידת הסיוע כמו גם
18 חקירת הצדדים. טאלה עולה מן ה"קיים טשטוש גבולות ומקום הקבע של הקטינים הינו משני
19 והבנים, הן של האם והן של האב. הילדים מניחים באופן חופשי בין שני הבתים ולא עפ"י
20 חלוקת זמן קבועה וברורה.
- 21
- 22 הצדדים של הסדריו ראייה או זמני חלוקה קבועים, עיכובים ובידורים בין בתי שני החורים
23 נקשח על הכרעה בתובענה שבפני. קושי זה טמון בעובדה כי סוגיות הצדדים בעניין היקף
24 זמניי השהייה של הילדים אצל כל אחד מהן העם שוטת וקוטביות. עם זאת וכאמור לעיל
25 ההכרעה בעניין נדרשת אך לגבי הבת הקטינה.
- 26
- 27 כאמור לעיל בכתב תביעתו סי 19 טען התובע :
- 28 "הקטינה א. א. בפועל, א. א. במינה, מידי יום ביזמו, לאחר סיום בית
29 הספר, אל התובע ושותה שם עד לשעות הלילה המאוחרות. לרבות
30 אוכלת ארוחת צהריים, מתקלחת, מכירה שיעורי בית, ולומדת למבחנים,
31 בסיועו הצמוד של אבית, חשב מתעבדה בסמיכות השעה 16:00-17:00.
32 א. א. אנשארית ללון אצל האב לפחות 7 לילות במהלך 14 ימים ואף יותר
33 מכן, כך למשל, בשבועי שבין 5.4.14-30.3.14, הקטינה, א. א. שהתה במיטת
34 כל השבוע, לרבות לישנה, אצל אבית, למעט יום ג', בו הלכה רק על מנת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (אח"י) 10/03/11

- 1 לקון, לאימה. שמוע הודם לכן, ישנה. אצל אביה, 3 ימים, כך שרק
 2 בשבועיים המזוברים, יוצא איפה, כי... ישנה אצל אביה 8 לילות!!!
 3 תימוכין לכך ומעבר לעובדה כי ניתן לשאול ישירות את הקטינה) ניתן
 4 למצוא באסור בדו"ח המשטרה החרוית של מכון שלם מיום 30.10.12:
 5 "ל... קשר רציף ויומיומי עם אביה המתגורר בסמוך אליה" (מכון שלם
 6 עמ' 10 שורה 17). "התורים מקיימים חום את הסדר הראיה ללא בענות
 7 אולם הקשר של האב עם הילדים הוא נרחב יותר" (מכון שלם עמ' 11
 8 שורה 3). (מצוי בתיק הטשמורת תמ"ש 53471/03).
 9 כך שיה פלטו הקטינה... שוחח עם האב, 90% מהזמן, לפחות,
 10 ומשם מדובר בפועל, במשמורת מלאה שלו! אצל האב, עם זמני שהות
 11 קצרים ביותר אצל האם.
 12 למספרית לתובע כי לרוב, אין פה לאכול בבית האם והיא יודעת שאצל
 13 האב תמיד יש אוכל חם וביהי, המצב הוא כזה שלעיתים, גם בשבתות
 14 בזמן... אמורה לשהות אצל האם, היא הולכת לאב על מנת לאכול"
 15 (החדשות במקור עמ').
 16
 17 עוד ראה אף שיער 22 לכתב-התביעה וליכומי התובע שיערים 21-9 לסיכומים.
 18
 19 37. בסיכומיה טוענת האם כי הבת אשר גילה ותלשנות כיתה יי גרה ילנה בביתה מעל 80%
 20 מזמנה.
 21
 22 38. כאמור לעיל טענת הצדדים בעניין זה הינן קוטביות. זיכונה של הבת... למפגש נוסף עם
 23 בית המשפט לצורך הכרעה בתביעה זו לא נשקל על ידי כלל סאפשרות לאור הליך המשמורת
 24 הארוך שהתנהל והסתיים אך לפני כשנה. לטעמי מפגש כזה אינו עולה בקנה אחד עם טובת
 25 הקטינה ויש בו אף לפגוע בטובה ובשלומה הנפשי בפרט לאור גילה ובהיותה ביוצמיו של גיל
 26 ההתבגרות, זאת בנוסף לעובדה כי מי מהצדדים לא עתד לכך.
 27
 28 39. מהראיות שבפני שמשמע בחלק זה כמו גם בחלק הקודם והארוך בענין המשמורת יש
 29 להעדיף את טענת האב. בפתח הדברים יודגש כי חלירתה של הנתבעת הייתה במידה
 30 מסוימת מותחמקת והתאפיינה פעמים רבות בתשובות כגון "לא זיכרתי", "לא יודעת" וכן
 31 שבפנימים אחרות אף נמנעה מלתת תשובות לשאלות שמשאלת. למנוזר לציין כי התנהלות זו
 32 יש בה למגום במידה לא מבוטלת במהיטנות של האם.
 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תג"ש 24826-04-14 מיום 10/11/2014

40. מעבר לכך האם אשר בסיכומיה טוענת כי הבת שוהה במזגה 80% מהזמן איתה מתגוררת כלל עם האמור בעדותה בדיון מיום 2/11/2014 בו נחקרה. די למשל בזמן עמ' 4 לפרוטוקול שורות 9-21;
- ש. בשבת האחרונה הילדים היו אצלך?
- ת. נכון.
- ש. בשבת שעברה הילדים היו אצלך?
- ת. כן שבת כן שבת לא.
- ש. תאשרי האם במהלך השבוע ישנה אצלך בימים שני, רביעי וחמישי?
- ת. אני לא זוכרת בדיוק מתי ישנה הילדים שלי נמצאים רוב הזמן... הילדים משתנים אצל אבא שלהם בימי שני בגלל שהם רוצים להקדרי הוראה מפעם קודמת.
- ש. ביום רביעי ישנה אצלך?
- ת. אני לא יודעת. הילדים כל הזמן נמצאים בבית. הם יוצאים וחוזרים הביתה ישנה מספר ימים בשבוע, לפחות פעמיים-שלוש בשבוע. איזה ימים להצביע בדיוק אני לא יודעת.
- ש. את לא זוכרת אם ישנה אצלך ימים נוספים?
- ת. לא זוכרת. רוב הזמן הם אצלך יש להם פרטיות אצלך ויש להם את החברים שלהם.
41. לכל אלה מצטרפים "סדקים" ושתירית נספות בעדותה כאשר לטענת הקטינים אצל התובע בהג הפסה האחרון (ס' 3 למכת ההגנה) עמ' 33 לתצהיר עדותה הראשית עמ' 9 שורות 17-26 לפד' מיום 2/11/14, טענה כי הבת שחזרה בהנפש הגדול בביתה חודשים למעט שני שבוע ומדי פעם במשך היום ללא לינה (ס' 33 לתצהיר עדות הראשית) כאשר התברר בחקירתה כי הילדים היו בחופש הגדול בחופשה בהייל עם אביהם התובע (עמ' 12 שורות 16-9 לפד' 2/11/14).
42. אמנם במפורט לעיל בתביעה זו הנני נדרש להכריע אך כאשר לתביעה להכרעת טענות הקטינה אולם בעדות ששמעו לגבי הבן יש להשלך ולשפוט אודו אף לגבי הכרעה לגבי טענות הקטינה "אומני שתותה עם האב. לטענת האם הבן שוחח בביתה מרבית הזמן יטענת האב שהבן מתגרר עמו אינה מתיישבת עם התהליך הבריא לאור העובדה כי נטייתו הפנימית של אינה מזכרת ואינה מקובלת על האב (עמ' 14 לסיכומיה).
- פרט לסתירות כאשר לומני שהזמן של הבן אצל האם כאמור בסיכומי התובע סעיף 15 לסיכומי התובע, הרי שעובדה זו אינה מתיישבת כלל עם העולה מיישבת ההוכחות ולפיו מאז חודש ינואר 2015 אין לבן מפתח לדירה לדלוג הפנימית נראה עדות האם עמ' 6 שורות 27- הסוף, וכן עמ' 9-7. למותר לציין כי אי מתן מפתח לבן במר מועד ממוע כל תחושת השתייכות ושייכות לבית האם ותמחני כיצד נוכח האמור טוענת האם טענותיה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תב"ש 24826-04-14 נ"ב אה"א

- 1 43. בגסיבות אלה הנני קובע כי הבת (שהיה אצל אביה התובע בשיעור של 50% מהזמן
2 למרות.
- 3 לא נשתרה מעיני העובדה כי על פי ההסכם בין הצדדים דשאי האב לקבל את הילדים
4 לביקור נוסף שיתואם ועובדה זו עשורה היתה להשליך על הקביעה כי מדובר בשיעור נסיבות
5 מקורו. עם זאת והגם שמי מהצדדים לא התייחס לשונה זו כלל הרי שאין ביקור נוסף ולא
6 קבוע יכול לעלות כדי שיעור מהותי במשפורת ובחוקף הסדרי הראיה הנמני שהחיה של
7 הקטינה אצל האב, כפי שארע במהל מאז יתן פסייד בהסכמת.
- 8
- 9 **הדין לענין פסידת מוזנות קטינים המעויים במשמורת משותפת:**
- 10
- 11 44. שאלת גובה החיוב במוזנות והיקפו במקרה של משמורת משותפת, הינו מהעשאים אשר
12 עלו על סדר ימיה של הפסיקה וביחצאות השונות בעת האחרונה בצורה אינסטנטיבית ונושא
13 זה שימש נמשמש קרקע מנרית לפסי"ב במשא ודומה כי המילה האחרונה בסוגיה סבוכה זו
14 טרם נאמרה.
- 15
- 16 45. משמורת משותפת הביאה להצורה שיש להפחית בגובה החיוב ובחיספו אך לא במהותו.
17 בפסק הדין המנחה בענין זה אשר ידוע ע"י כבי השופטת יעל וילר ע"מ (תפרה) 318/05
18 מלוגי נ' פלונית [פורסם בנבו, [מתן ביום 30/1/06] (להלן: "ע"מ 318/05") נקבע כי משמורת
19 משותפת מצדיקה כזוך כלל הסחחה של כ- 25% מדמי המזונות שהיו נפסקים אילו
20 המשמורת הייתה נתונה באופן בלעדי בידי האם (סעיפים 12-16 למסה"ד).
- 21 לאחר מתן פסק דין זה מתנו אף פסק דין אשר קבאו כי במקרה של משמורת משותפת יישא
22 כל הורה בתוצאות הקטין בעת שהותו אצלו הוצק חלואות והוצאות חריגות כגון חינוך,
23 בריאות בני ספר וכ"י על הורים בחלקים שונים. לסקירת פסקי דין אלה וההתייחסות
24 אליהם ראה פסק דין המקיף של כבי השופט גתלי שילה תב"ש (ת"א) 41194-06-06 מ"י נ'
25 אי [פורסם בנבו] [מתן ביום 23/3/14] הסוקר את פסק הדין שנתנו ע"י חברי כבי השופט
26 יהורם שקד בתב"ש 49165-10-10 פלונית נ' אלמתי, [פורסם בנבו] [מתן ביום 5.8.13]
27 (מסה"ד שנתנו ע"י כבי השופט יעקב בהן בתב"ש (ראשלי"צ) 16785-09-12 ס"ר נ' ד"ר
28 [פורסם בנבו] (11/12/13).
- 29 לאחרונה מתנו אף ע"י בני המשפט המחוזיים פסקי דין בסוגיה זו אשר אף הפסיקה על
30 פיהם אינה אחידה.
- 31 בעמ"ש (מרכה) 25027-02-14 מלוגים נ' פלונית [פורסם בנבו] (4/1/15) נקבע על יסוד
32 העובדות שבפסק הדין כי ראוי להנמיד את שיעור חיוב האב במוזנות בנותו על 50%
33 מסכים החיוב כן נקבע כי יש אף להפחית בהתאמה את שיעור המדור והעמידו על שיעור
34 של 50% מהשיעור המקובל לשתי קטינות 40%- היינו 20%

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 תל אביב, 14/04/2014

בעניין 50603-01-14 לי ר' נגד די ר' [פורסם בגבו] (16/1/05) אשר ניתן ע"י כבי השופט צ. וייצמן אשר אל פסק דינו הצטרפו כבוד השופטות מיכל נד"ב ו-זורה פלאוט חויב האב במוצאת התוצאות ההכרחיות של הקטינים ובמוצאת עלות חלקם במדור באג שהם שותים עם האם.
כאמור לעיל כבי השופטות כבוד השופטות מיכל נד"ב ו-זורה פלאוט אשר הצטרפו לפסק דינו של כבי השופט צבי וייצמן קבעו:

"קראנו את פסק דינו המעמיק של חברנו השופט וייצמן (אנו מסכימות לתוצאה אליה הגיע, נימוקי פסק הדין כמו גם תוצאותיו מביאות לתוצאה מאוזנת הן בהיבט הצדדים המדדיים המתדיינים והן בהיבט הרחבי הנגע לקביעת שיעור חיובו של אב במוצאת ילדיו ע"י הדין האישי-יהודי החל, ע"י הגישה המוצאת קביעת המוצאת ונעשה, על דרך הכלל, אחרי איזון מולל של הכנסות המשפחה, ותביא בחשבון את נסיבותיה של המשפחה הספציפית נושא הדין, לרבות השתכרות בני הזוג, נילאי הקטינים, רכושם של בני הזוג, המדור בו הם מתגוררים יכולתם הכלכלית הנחית, סוג המשמורת שנקבע לנזרים ואופן חלוקת האחריות התורית בפועל, האף הקניית שיקול רחב לבית המשפט. כך אנו נמנעים משימוש בחלוקה אריתמטית ושימוש בניסוחאות קבועות, גישה אשר אולי נראית בלתי חזק כשיוויונית אך לא מעט עלולה לפגוע בצד אשר למרות החלוקה השיוויונית הלבאלית הוא זה אשר נתון את "הטון" במישור האחריות התורית".

ביום 8/2/15 ניתן ע"י כבי השופטות ז וילנר פסק-דין נוסף ימ"ש (זיפה) 54246-09-14 א.ב. (קטיף) ג' ב. ב [פורסם בגבו] (8/2/15). בפסק דין זה חזרה כבי השופטות ז וילנר על עמדתה בע"מ 318/05 הנ"ל ובסעיף 9 לפסק דינה חזרה וקבעה:

"לפיכך, לצורכי הפשטה ועל מנת לשמור על אחידות בפסיקה, ומבלי לקבוע מסמרות, קדמה לי כי במקרים בהם קיים פער של ממש בהכנסות הצדדים, ובשים לב לחובת האב לאן את ילדיו, אין מקום לקבוע את שיעור ההפחתה בהתאם לנוסחה זו או אחרת על פי היחס בין הכנסות הצדדים, וניתן לקבוע כי על דרך הכלל, בהעדר נסיבות המצדיקות אחרת, הפחתה בשיעור של כ-25% מסכום המזונות היא המאזנת נכונה בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, ונדמה כי הולמת היא את חזראות הדין (וראו ע"מ 318/05) [פורסם בגבו]".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14, 14/05/2014

1 עוד במסגרת פסק דינה הבהירה כבי השופטת וילר כי לשיטתה אף במקרה של משמורת
2 משותפת אין לבצע כל הפחתה של הוצאות המדור הכוללים דמי שכירות וארנונה (להבדיל
3 מהוצאות אחזקת המדור) וכך באו לידי ביטוי הדברים בסעיף 12 לפסח"ד בו לאחר
4 התייחסותה לפסק הדין שניתן בעמ"ש (מרכה) 14-02-25027 הנ"ל קבעה:

5 "ואולם, נותרתי איתנה בדעתי כי אין מקום לבצע כל הפחתה של
6 הוצאות המדור הכוללים תשלום דמי שכירות וארנונה (להבדיל
7 מהוצאות אחזקת מדור). כאמור לעיל, החובה המוחלטת לתשלום מזונות
8 מוסלת מכות הדין על האב, ובכלל זה החובה לדאוג למדור לילדי בכל
9 שנת ובכל זמן, ולרבות בעת שהותם במשמורת האם, ברי כי אין בהסדרי
10 משמורת משותפת כדי להפחית מהעלויות המוטלות על האם עבור מדור
11 הילדים, אצ"ן כי גם בהסדרי ראייה מחובת האב לדאוג לילד הולם
12 לילדי בעת שהותם במשמורתו אף שהשותף קטנה ממחצית הזמן, ובכל
13 זאת הוא אינו פטור מתשלום מדור ולמעשה לא קיים טונו מבחינתו של
14 האב בתשלום הוצאות המדור, בין בהסדרי ראייה הכוללים בגליל לינה
15 ובין במשמורת משותפת, לפיכך, אין בנימוק זה כדי להצדיק לטעמי
16 לפטור את האב מתשלום המדור בהסדרי משמורת משותפת או
17 להפחיתם במחצית כפי שנעשה בעניין פלוני. עוד ראו בעניין זה דעתו
18 של כבי השופט א' זגורי בתמ"ש (טבריה) 10-06-21460 ג.ד. נ' א.ד.
19 [פוד"ס נבנ] (24.2.11) אשר סגר כי בהסדר של משמורת משותפת
20 ראוי להפחית אך את הוצאות אחזקת המדור בעת שהות הילדים
21 במשמורת האם, זאת כמובן מחיוב האב בהוצאות המדור".

22
23 47. עוד לפרוט הגישות השונות דאה בפסק דינו המקיף החבאלף של כבי השופט א' זגורי שניתן
24 בימים אלה ולדבות גישתו הוא, בתמ"ש 13-05-35921 ש.א. ג' נ' מ.ג., (מנד"ס נבנ) (1/2/15)
25 ובעיקר סעיפים 40 - 43 לפסק הדין.

26
27 48. מבלי לנקוט עמדה ואו לבחור בין הגישות השונות כמפורט לעיל דומה לטעמי כי המבחן
28 היה וניתר מבחן טובת הקטינים תוך פסיקת מזונות אשר יבטיחו רווחתם ותוך מלאכת
29 איזון בין כל השיקולים והפרמטרים הרלוונטיים בזיק כפי שתקבע בסעיף 14 לפסח"ד
30 בע"מ 318/05 הנ"ל. "שיעור ההפחתה במזונות האב במקרים של משמורת משותפת,
31 ייעשה בכל מקרה ונסיבותיו תוך איזון ראוי בין מכלול הגורמים לרבות, גובה הכנסות שני
32 ההורים; דמת החיים לה הירגלו הקטינים; צרכי הקטינים ועוד כהנה וכהנה".
33 אין להצמד או לאמץ נוסחה קבועה ויש להקנות ולאפשר לשופט היושב בדין שיקול דעת
34 רחב ע"מ לחגוג לתוצאה נכונה ומאוזנת בנסיבות כל תיק ותיק ולקבוע את שיעור ההפחתה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תנ"ש 14-04-24826

1 לנסיבות התקן הספציפי ובגדרם של שיעורי התפתחה כפי שנקבעו בפסיקה בטווח שנוי בין
2 25%-50%.

3
4 49. בטרם נכריע ונקבע את סכום המזונות אותו יש לפסיק למזונות הקטינה) יש למנוע על
5 הכנסות הצדדים וצרכי הקטינה וזאת הגם שמדובר בתביעה להתפתח מזונות וציימ שניתן
6 יחד למנוע את שיעור התפתחה המתאים לנסיבות תיק זה.

הכנסות הצדדים

הכנסות הנתוב

7
8
9
10
11
12 50. הנתוב עובד מראש לטענתו בכתב התביעה ובתצהיר העדות
13 הראשית מטעמו משתכר כ-14,500 ₪ נטו לחודש.

14 לטענת הנתוב הוא משתכר הלוואות לצורך ניסוי הוצאותיו הרבות כגון תשלום לחזות
15 דעת המסוגלות ההורית לפיכך מערבה משכרו סך של כ-1,700 ₪.

16 כפי שיובחר להלן ולעממי משכורתו של הנתוב כעולה מתלשי השכר שלו הינה גבוהה
17 מהסך של 14,500 ₪ נטו. בתמיש ת"א 38146-03-10 ו ט ו ז צ.ט (לא מורסם) (20/10/13)

18 שניתן על ידי דגמי באריכות בשאלה כחור השכר הקובע לצורך שתלום מזונות. מהתבסס על
19 פסק דינו של כבי השופט משה דרורי בע"מ (י-ס) 1102/06 ד.מ ז מ.א.ע, (מורסם בנבא)

20 (28/5/07) (סעיפים 96-113 למטה"ד) המי"מ 3432/09 פלוגי זי פלוגית (מורסם בנבא)
21 (23/6/09) אשר ניתן ע"י כבי השופט רובינשטיין בפעתי כי הפרשות שמקורן בהוצאה יזומה

22 ע"י המעביד אשר אף תורם את חלקו לאותה קרן השתלמות ואו פנסייה זכרו כנכסיים
23 לצורך חישוב המשכורות הקובעת לצורך תשלום לזונות. הניכוסים לכך היו היתרונות

24 הכלכליים המגולמים בכך, "השקעה" המלווה בחפסקת ההפרשות, הניכוסן במס אשר
25 למעשה מקטיף הוצאה בפועל מגן הפרשות ובעיקר העובדה שבאשר הצדדים חיו תחת

26 קורת גג אחת ובטרם פרוץ המשבר והגשמה התביעה למזונות, המשכורת הפלוגה לא כללה
27 את הסכומים המפורשים לאותן מטרה. נימוק נוסף כי שיגלה במי"מ 3432/09 הי"ל הוא כי

28 ממילא בעת פסיקת המזונות ישנה התחשבות ביכולת הכלכלית לצבוללת. לטעמי
29 וכחשלמה ותוספת לנימוקים כפי שהובאו בפסיקה לעיל יש להתחשב במטרתה של הפנסייה

30 והשיקולים החברתיים והסוציאליים העומדים ביסודה ובפרט בשינוי החקיקה בעניין זה
31 בשנים האחרונות. חשיבותה הסוציאלית של הפנסייה אף הביאה לחקיקתו של צו הרחבה

32 לביטוח פנסיוני מקיף במשק לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז - 1957 - במטרתו
33 (קבוצת חובת הפרשה לפנסייה ועל כל העובדים והמעבידים בישראל החל מיום כ"ג טבת

34 תשס"ח (01.01.2008).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמו"ש 24626-04-14 נ' א.א.ג. הנ"ל

- 1 לפיכך, ומשחלה חובת הפרטה לפנסיה עפ"י דין לא יכולה להיות עוד כל מחלוקת כי יש
 2 להכיר בהפרטה בגינה בניכוי לצורך חישוב המשכורות הקובעות לצורך תשלום מזונות.
 3 משחובת ההפרטה לפנסיה הינה עפ"י דין המדובר בהפרשת חובה בדיוק כמו החובה
 4 לתשלום מס הכנסה, ביטוח לאומי ודמי בריאות.
 5 חקיקתו של צו התרחיבה כאמור לעיל, שמה קץ לכל מחלוקת משאלה אם להכיר בהפרשות
 6 לפנסיה כרכיב המוכר לצורך חישוב ההכנסה לצורך פסיקת מזונות - ככל שזו הייתה קיימת.
 7
 8 לפיכך וכמוכן אין לחזיר בניכויים אחרים מתלוש השכר שלא בגין הפרשות לזכויות
 9 סוציאליות כגון הלוואות. במקרה זה המהדר בניכוי מרצון מן השכר, כאשר התשלום
 10 באמצעות תלוש השכר הינו טכני ובבחינת אמצעי תשלום גרידא כמו כל אמצעי תשלום
 11 אחר: שיק, הוראת קבע, כרטיס אשראי וכו'. הדרך הטכנית של התשלום אף בה כדי
 12 לתשלום או להודיע המדובר באותה תוצאה, ראו סעיף 107 לפסק הדין של כבי השופט מ.
 13 זרזרי בע"מ (י-ם) 1102/06 ד.מ.נ. מ.א.ג. הנ"ל.
 14
 15 לפיכך, ניכויי ההלוואות של התובע אינן רלוונטיות והעמדה תרלוונטית בתלוש בשכר היא
 16 "שכר נטוי ולא יעני לתשלום".
 17 עפ"י תלושי השכר שצורפו לכתב התביעה ותצהיר עדותו הראשית של התובע שכר החודשי
 18 הממוצע עומד ע"ס של 15,059 ₪. התחשיב המפורט להלן:

שכר בדו"ח/סה"כ תשלומים	שכר נטוי	החודש
28,747	15,521	3/13
33,730	17,439	4/13
24,434	13,726	5/13
24,965	13,349	6/13
29,402	15,614	7/13
33,387	16,873	8/13
25,939	13,687	9/13
24,714	12,563	10/13
30,025	17,149	11/13
23,470	12,300	12/13
27,065	14,342	1/14
26,852	13,322	2/14
32,099	16,300	3/14
35,743	17,710	4/14
31,350	16,049	5/14

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14, ת"פ 10000-04-14

6/14	לא קריא	14,065
7/14	31,188	16,099

ממוצע: 15,059 ₪.

יצוין כי סך זה של 15,059 כולל את כל הרכיבים (התוספות וטענות הותבעת בנוסף זה אין להם כל ממש שכן כל הרכיבים (התוספות המשתנים באים לקדי בטיח בתלושי השכר.

הכנסות הנתבעת

51. עי"י הצגת בכתב והגנת שהגשה הנתבעת (ס' 19) היא עובדת בתחום ומשתכרת סך של כ-7,000 ₪ נטו לחודש (ראה גם סעיף 59 להצהיר עדותה הראשית).
 ידוע כי לכתב הגנתה ובנוסף להודאות התקנות והדין צרפה הנתבעת 5 תלושי שכר מלבנו לחודשים 1/14, 2/14, 3/14, 4/14, 5/14, 6/14, 7/14. לתצהיר עדותה הראשית צרפה תלושים מחדש 4/13-6/14 ברצף.
 הנתבעת נחקרה על הפנסתה בדין מיום 2/11/14 וכבר במהלך חקירתה "גדלה" הכנסתה נטו ל-7,800 ₪ נטו ראה עמ' 14 שורות 7-27:

- ש. מה המשכורת שלך?
- ת. ממוצע 7,000 ₪.
- ש. עגול?
- ת. אמרתי בערך. לא עשיתי ממוצע.
- ש. התמת על תצהיר, איך הגעת לסכום?
- ת. זה באמת מה שישנה 7,000 ₪ או 7,500 ₪.
- ש. את צריכה לרשום את האמת.
- ת. 7,000 ₪ ממוצע. 7,500 ₪.
- ש. איך הגעת לממוצע, האם הישבת בממוצע את השלושה החודשים האחרונים - יולי-ספט' שקדמו להגשת התצהיר?
- ת. אני רשטתי את זה על סמך, לקחתי את התלושים שלי של כל החודשים וחישבתי עד לתלוש האחרון ספט', דווקא אני לא זוכרת בתלוש של ספט' כמה הוא היה, אבל זה כל כך לא רלוונטי אם זה 7,000 או 7,800 ₪. אבל עדיין אמרוח פי שלוש ואנחנו נכיה את זה.
- ש. את התלושים של יולי-ספט' לקחת בחשבון?
- ת. לא זוכרת אם חישבתי את התלושים האלה.
- ש. אני אומרת לך, לא הישבת כי השלושה האלה הם המשכורת הכי גבוהה שלך בשנה?
- ת. לא, אחד מהם היה 7,000 ₪.
- ש. אז למה לא צירפת את שלושת התלושים האלה עד לפני שבוע ורק היום צירפת?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נישואין) ואח'

1 ת. הייתי צריכה לבקש ממקום העבודה שלי, זה לוקח זמן, זו פרוצדורה, לא הצלחתי
2 להשיג את התלושים כמון שלא הצלחתי להשיג מסמכים נוספים כפי שצינתי
3 בתצהיר והשנתי צריכתי לתיק ביחמ"ש הימם.

4
5 52. עוד התברר כי הנתבעת עברה תאונת עבודה, אשר גרמה להיעדרותה מהעבודה עובדת אשר
6 הקטינה את שכרה והפחיתה את הממוצע השנתי - אך קבלה תשלומים אלה מהמוסד
7 לביטוח לאומי עמי 17 שורות 25- הסוף וכן עמי שורות 1-4 :

8 ש. היתה לך תאונת עבודה, נכון?
9 ת. כן, בפבר' 2014.
10 ש. מה הסכום שקיבלת מהמל"ל?

11 כ"כ הנתבעת
12 מה הילונטיות?
13 הכשד החסונה
14 ת. לא עבדתי תקופה, אני לא זוכרת. אולי 6,000-7,000 ₪.
15 ש. מדוע לא דיווחת על כך?
16 ת. הייתי חולה, קיבלתי מהמל"ל ולא מהעבודה, זה לא נראה לי רלוונטי.

17
18 53. עפ"י תלושי השכר והמסמכים שתוגשו לאחר דיון ההוכחות תלושים לחודשים יולי-
19 ספטמבר וטופס 106 עלה כי הכנסתה השנתית של הנתבעת עמדה ע"ש 171,234 ₪. הנתבעת
20 אף מקבלת משכורת 13 עמי 17 שורות 17- 34 וכך קבלה מענק חד מנמי ע"ש 5,000 ₪.
21 הכנסות הנתבעת לחודשים 7-9/14 היו כדלקמן

החודש	סה"כ תשלומים	ש"כ 199
7/14	16,316	11,097
8/14	15,477	10,358
9/14	10,691	7,689

22
23
24
25 54. עוד נולה מהאדווייט כי הנתבעת פיצלה את דירתה והיא משכירה את יחידת הדיור. הנתבעת
26 לא זרפה את חוזה/י השכירות. גרסתה בדיון ההוכחות כי היא משכירה את יחידת הדיור
27 תמורת סך של 1,000 ש"ח כולל מים חשמל וארנונה הינה בלתי סבירה (ראה עדותה עמי 15
28 שורות 26- הסוף וכן עמי 16 כולו). מנגד טוען התובע כי הדירה מושכרת מזה כ 6 שנים בסך
29 של כ 2,000 ₪ לחודש וזאת נובת מיקומה המרכזי של הדירה בו (לשעוף 32 לסיכומי
30 התובע).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 14-04-24826 ו'13, א'10

55. לטעמי לא הוכח כי התבעת מיסיפה לעבוד במתן הרצאות בנוסף לעבודתה כ... (עמ' 14)
שדיות 28- הסוף וכן עמ' 15 שורות 12-11.

56. לאחר עיון בתלשי השכר, טענות הצדדים והקידת הנתבעת מצאתי כי יש להעמיד את
הכנסתה החודשית בפועל לאו פוטנציאל השתכרותה והכנסתה כולל משכורת בסך של
10,000 - 11,000 ש"ח נטו להרש.

צרכי הקטינה

57. במקרה דין המדובר בתביעה להפחתת מזונות. לא נשמעו הצדדים לנכד צרכי הקטינה
ולא הובאו בפניי ראיות בעניין צרכיה. לפיכך ולטעמי יש להשתמש בסכום המזונות אשר
נקבע בהסכם 1,400 ש"ח (בתוספת העמדה מאז פסה"ד ועפ"י כתב התביעה ועומדים וע"ש של
1,725 ש"ח) וכך סודר בסך של 3,240 (1,294 ש"ח עפ"י כתב והתביעה) אשר עפ"י סי' 5 (ז) עם הגיע
הקטין; בגיל 18 אמור לעמוד על 75% ולפיכך 5,180. מדור זה אף משקף לטעמי את מדרגה
של הקטינה בשיעור של 30% מהכנסותא בסך של 2,060 ש"ח הרובצת על תזורה כטענת
הנתבעת ולפיכך 600 ש"ח כמזונות הקטינה עפ"י האמור היע כ- 2,325 ש"ח.
לטעלה מן הצורך אציין כי יחסים מזונות הקטינה כאמור בהסכם הוא אף את הפסיקה.
תביעה למזונות היא אמנם תביעה בספית שיש להוכיחה ככל הנביעה אחרת, ברם גם מקום
שלא כל הצרכים מוכחים, פסקים בהי חשטטט מזונות לפי שיקול דעתם ואנדרן הצרכים
הסביר והראוי (ראו: ע"א 687/03 מזור מ' מזור, פ"ד (3) 29, 33, ע"א 130/85 ניסים סבן
כהן מ' שמעון כהן, פ"ד (מ) 69; ע"א 613/85 שגב מ' שגב, פ"ד (טא) 825; תמ"ש (סב) 10-04-12107
א.א. א.א. (מירסם מבו) [25/01/2011] תמ"ש (חז"י) 1320/01 ע.א. ואח" מ' ע.א.
(פורסם מבו) (18/10/2006) ועוד רבים אחרים). בהקשר זה (במקום שלא מובאות ראיות או
במקרה של בעייתנות הנעוצה בדיות ראיות, קובעת הפסיקה כי צרכי הכרחיים של קטין
שאגם דורשים ראיות מפורטות ואשר מצויים בדיעה כללית שיפוטית, ישמרו כיום על סך
של 1,400 ש"ח ללא הוצאות מקור וללא הוצאות חימוך (לעניין זה ראו בר"ע 43895/02 מ' מ. מ.
[פורסם מבו], (כ"י השופטת שמופמן); תמ"ש (ח"א) 104372/97 י' י' מ' א' [פורסם מבו].
רמ"ש (י-ם) פלתי מ' המוסד לביטוח לאומי [פורסם מבו 18/8/2011].

יישום הפסיקה וההלכות למקרה שבפני

58. כאמור לעיל עפ"י הפסיקה כמפורט לעיל דין תביעת האב לביטול מזונות הקטינה)
וסתן פסי"ד לפני כ"א מההורים ישא במלוא צרכי הקטינה לרבות מזונותיה ומדורה בעת
שהיית הקטינה במחיצתו ובנוסף יישאו הצדדים בחלקים שונים בהוצאותיה כמפורט
בסעיף 40 לכתב התביעה וסעיף 48 לסיכומים להידחות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 נ/נ א.א.ח

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
59. בדיון לאור הנמנים המפורטים לעיל, בהתייחס להכנסותיהם הנתונות של הצדדים, בחלוקת האחריות ההורית והמני השחית של הקטינה יום כיא מההורים, צרכי הקטינה, ילה וחדין החל (מזונות מדין צוקוף) וחפסיקה כמפורט לעיל יש להמתית את המזונות בשיעור של כ-45% לפיכך הנני קובע כי האב יישא במזונות הקטינה בסך של 1,275 ₪.
60. לפיכך הנני קובע כי התובע / האב ישלם לאם, עמיד מזונות הקטינה (כולל מזון) בשיעור כולל של 1,275 ₪ בחודש (להלן: "דמי המזונות").
- 60.1. דמי המזונות השוטפים הנ"ל ישולמו מדי 1 לכל חודש החל מיום 1/1/15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- 12/14 חרף התוצאה עליה הגעתי המזונות ממועד הגשת התביעה ועד מזונות חודש 12/14 כולל ישולמו ע"י-פטק חרין הקודם וזאת בחיובם בגדר מזונות שנאכלו.
- 60.1. דמי המזונות לעיל יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שהם מתפרסם מדי 15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהא חודש שפורסם ביום 15/1/2015 (להלן: "מדד הבסיס").
- 60.2. דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על-פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מדי שלשה (3) חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים) כאשר התאמת הראשונה למדד, תבוצע בעת פירעון דמי המזונות של חודש מרץ 2015.
- 60.3. דמי המזונות הנ"ל ישולמו לידי האם עד הייעוד הקטינה לעיל שמונה עשרה (18) שנים או עד לסיום לימודיה התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני התארוכים הנ"ל.
- 60.4. בכפוף לאמור לעיל, ממועד סיום לימודי התיכוניים של הקטינה תצוי הגיעת לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים), וינד לסיום שירותו הצבאי הקצוני בתוכה ישלם האב לידי האם, תשלום מזונות חודשי בגינו, בסך של 500 (בתוספת הפרשי הצמדה למדד הבסיס).
- 60.5. דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי אם הקטינים בנוסף לקצבת הילדים המשולמת לה ע"י המל"ל /אגו בנוסף לכל קיצבה, גימלה או הטבה להם היא זכאית, ככל שהיא זכאית על פי כל דין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (ת"פ) 2015

- 1 60.6 בנוסף לדמי המזונות ישאון שני הצדדים במחצית מהוצאות הבריאות והחינוך
- 2 החריגות של הקטינה אשר אינן מכוסות ע"י סל הבריאות או ביטוח רפואי משלים
- 3 ככל שישנו. והכול לפי הוראות אלו.
- 4 א. הוצאות ויפוי חריגות, אשר אינן ממוסנות על ידי ביטוח הבריאות
- 5 הממלכתי, לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים
- 6 פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק, הרופות שאינן בסל הבריאות.
- 7 ב. הוצאות חינוך חריגות, הכוללות השתתפות כמחצית מעלות תנועה נוער
- 8 צופים, שיעורי יור ו/או שיעורים פרטיים, משלחת נוער לפולין ושיעורי
- 9 נגינה.
- 10 61. התכנית תשלם לתלמידי שבי"ט עמיד בסך של 5,000 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום. לא ישולם
- 11 הסך הנ"ל בטווח לתוספת הן הפרשי ריבית והצמדה כחוק מהמאזר שנקבע לתשלום ונד
- 12 לתשלום במועל
- 13
- 14 62. המאבדיה תמציא את פסק הדין לביאור הצדדים ותסגור את התיקים שבכוננה.
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19 ניתן היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.
- 20

 יחזקאל אליהו, שופט

21
 22
 23
 24
 25
 26
 27